

ת"פ 26350/04/13 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נגד מועצה מקומית מג'ד אל כרום, מועצה מקומית בענה, מועצה מקומית דיר אל אסד, אחמד דבאח

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 26350-04-13 מדינת ישראל נ' מועצה מקומית מג'ד אל כרום ואח' 22/6/2015
כב' הש' א. פורג

המאשימה
באמצעות ב"כ עו"ד אורן כ"ץ ואח'
נגד

נאשמים
1. מועצה מקומית מג'ד אל כרום באמצעות ב"כ עו"ד כריים
פארס
2. מועצה מקומית בענה באמצעות ב"כ עו"ד סמואל דכואר
3. מועצה מקומית דיר אל אסד באמצעות ב"כ עוה"ד נסר
סנעאללה ו/או עו"ד חליל נעמה
4. אחמד דבאח באמצעות ב"כ עו"ד סוזי עוזסיני ארניה ו/או
עו"ד רפאל יולזרי ממשרד עוה"ד גדעון פישר ושות'

פסק - דין

נאשמות 1-3 - נזר דין לאחר הרשעה

נאשם 4 - פסק דין ללא הרשעה

כתב האישום

1. הנאשמים הודו בביצוע עבירות שעניינן: איסור זיהום מים - עבירה על סעיפים 20ב', 20ג', 20כ"א לחוק המים, תשי"ט-1959, ובנוגע לנאשם 4 עבירה נוספת על סעיף 20כ"ב לחוק. עוד הודו הנאשמים בביצוע עבירה של אי-מניעת ריח - עבירה על סעיפים 3, 11 ו- 14 לחוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961, ובנוגע לנאשם 4 עבירה נוספת על סעיף 11ג' לחוק.

2. כתב האישום מתייחס לשנים 2003-2009, ולתקופה שבה שלושת הנאשמות 1-3 אוחדו לעיריה אחת, שנקראה בשם עירית אל-שאג'ור, שבראשה עמד באותה תקופה הנאשם 4. העבירות בוצעו ע"י העיריה, ולאחר פירוקה הוגש כתב האישום נגד המועצות המקומיות שהרכיבו את העיריה, שהן הנאשמות 1-3. כתב האישום מתייחס להעדר תחזוקה נאותה ופיקוח של קווי ביוב, שגרם לגלישת שפכים לרשות הרבים, להצפות מי ביוב ולזרימתם לתעלת ניקוז

מי גשמים וכן לשמורת טבע ונחלים הנשפכים לים התיכון. עוד נכתב בכתב האישום, שבשל העדר פיקוח נאות חוברו מי ניקוז הגשמים של מבנים למערכת הביוב, וזה גרם לעומס ספיקה ולסתימות בגלישות בקו הביוב, ובנוסף נמצאו בתוכו מוצקים שונים שהושלכו לתוכו מבתיים ומעסקים. נטען עוד, שגלישת הביוב לרשות הרבים יצרה מפגעים סביבתיים קשים, מפגעי ריח וצחנה, תוך סיכון החי והצומח. כתב האישום התייחס לגלישת שפכים במועדים שונים בתעלת הניקוז בכניסה לכפר בענה, לתעלת ניקוז בכביש 85, לתחנת השאיבה המזרחית בכפר מג'ד אל-כרום, לרפת נעים כריים, לתחנת ניקוז לאורך כביש 85 במג'ד אל-כרום, לקניון בית הכרם, לתחנת סניקה מרכזית במג'ד אל-כרום, לתחנת שאיבה מערבית, לקו ראשי במג'ד אל-כרום ולשדה שבין בענה למג'ד אל-כרום. עוד מתייחס כתב האישום למועדים שונים בהם תועדו מפגעי ריח. כל המועדים שצוינו בכתב האישום מתייחסים, כאמור, לשנים 2003-2009.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה התייחס בטיעוניו לעונש לעובדות כתב האישום, לערכים המוגנים שנפגעו, תוך שהגיש לשם כך רשימת אסמכתאות, והוסיף שמדובר במספר רב של אירועים נפרדים. במסגרת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ המאשימה לבית המשפט תצלומים רבים מהאזורים שנפגעו, וכן חו"ד מומחה, והעיד לשם כך עדים מטעמו. ב"כ המאשימה התייחס גם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם, בנוגע לנאשמות 1-3, כדלקמן: קנס הנע בין 50,000 ₪ ועד 150,000 ₪ לכל אחת מהנאשמות, והתחייבויות כספיות כפולות לקנס שייקבע. בנוגע לנאשם 4 - עתר ב"כ המאשימה להרשיעו בדיון, להטיל עליו מאסר מותנה עד 4 חודשים, קנס הנע בין 20,000 ₪ ועד 40,000 ₪, והתחייבות כספית כפולה לקנס שייקבע, ושתהיה למשך 3 שנים. ב"כ המאשימה התייחס להלכות בנוגע להימנעות מהרשעת נאשם, וביקש לשכנע שאין זה המקרה שיש להימנע מהרשעה, תוך שהפנה לפסיקה - הן בנוגע להרשעה והן בנוגע לענישה הראויה.

4. ב"כ הנאשמת 1 טען שהעבירות בוצעו לפני שנים רבות, וכי השיהוי שבהגשת כתב האישום מהווה נסיבה להקלה משמעותית עם הנאשמים. הסנגור הפנה בעניין זה לטענותיו המקדמיות, שכוונו אמנם לביטול כתב האישום, אך משזנח טיעון זה, הוא ביקש לשכנע באמצעותו להקלה בעונש. עוד נטען, שריבוי העבירות בוצע בעקבות כשלים כספיים ותקציביים מצד המאשימה, וכי בשל העדר תקציבים אצל הנאשמים לא יכלו לבצע את המוטל עליהם, והוא הפנה למאמר בו נכתב שלשם פתרון הבעיות דרוש סך של כ- 65 מיליון ₪. הסנגור הפנה למאמרים רבים נוספים, התומכים, לדעתו, בדבריו אודות אשם המאשימה במצב המתואר בכתב האישום, וביקש להקל עם מרשתו ככל שניתן.

5. ב"כ הנאשם 2 ביקש להתחשב בשלושה עניינים עיקריים - נטען שמאז שנת 2010 המועצות אינן מנהלות את משק המים, וזה עבר לתאגיד מים וביוב אזורי, על כן אין מקום להרתעתן באמצעות הענישה, משיצא הניהול מידיהן. עניין נוסף הוא שהעבירות בוצעו ע"י עיריית אלשאג'ור, שאילו הייתה קיימת, היה מקום להטיל עליה קנס אחד, ולא שלושה קנסות על שלוש מועצות מקומיות. העניין השלישי הוא, שכיום מואשמות שלוש מועצות מקומיות שלא היו קיימות בזמן ביצוע העבירות, והן ירשו עבירות פליליות שלא ביצעו בעצמן.

6. ב"כ הנאשמת 3 הצטרף לטיעוני יתר הצדדים, והוסיף טיעון אודות מצבה הכלכלי הקשה של מרשתו, שכיום עמוד 2

נמצאת בתכנית הבראה. עוד הפנה לחובותיה הרבים, לאיחוד תיקי הוצאה לפועל נגדה, לחלקה של מרשתת בחובות שהצטברו לאחר פירוק עיריית אל-שאג'ור, והוסיף שכל שקל שייפסק יהא על חשבון השירותים לתושבים. בסוף טיעוניו עתר הסנגור להתחשב במצבה הכלכלי של מרשתת, ולהקל ככל שניתן בגובה הקנס.

7. ב"כ הנאשם 4 טענה, שהעבירות בוצעו לפני תיקון חוק המים, ולפני הפיכת היסוד הנפשי הנדרש לאחריות קפידה, ובמצב הקודם - ספק אם ניתן היה להרשיע נאשם זה. עוד נטען, שהנאשם 4, שעמד בראשות עיריית אל-שאג'ור, קיבל ירושה של חובות כבדים, והוקצו לו תקציבים זעומים, שלא הספיקו לטיפול בכל בעיות התושבים, ולבטח לא במערכת הביוב. נטען עוד שיש להתחשב בהודאת הנאשם המיידית, לתפקידיו הציבוריים בעבר ובהווה. בסוגיית ההימנעות מהרשעתו - נטען שייגרם לנאשם 4 נזק כבד באם יורשע, וכי כיום הוא משמש כראש המועצה המקומית דיר אל-אסד, והוסיפה שמרשה עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה להימנעות מהרשעה. ב"כ הנאשם 4 הגישה אסופת מסמכים, ממנה ביקשה ללמוד שמרשה עשה ככל שניתן היה לעשות בכדי להימנע מביצוע העבירות, ואולם בשל קשיים תקציביים מהותיים הוא לא יכול היה לעמוד בדרישות. עוד נטען, שחלק מהעבירות שבכתב האישום התיישנו, וכי היא וחבריה זנחו טיעון זה לעניין ההודאה, אך ביקשה, יחד עם חבריה, לסמוך על עניין זה בכדי להביא להקלה בעונש. ב"כ הנאשם 4 ביקשה אף להימנע מחיוב מרשה בפיצוי, ולחילופין - ביקשה שהפיצוי יהא בסכום סמלי.

דברי הנאשם 4

8. שמעתי את הנאשם 4, שדיבר לאחר שב"כ הצדדים טענו את טענותיהם. בדבריו הוא טען שבשנת 2003 נבחר לראשות עיריית אל-שאג'ור, ירש גירעונות בעשרות מיליוני שקלים, והצליח לקבוע תכנית הבראה ולעמוד ביעדים, תוך צמצום משמעותי בחובות העירייה. מר דבאח תיאר את תרומתו לשובים שבראשם עמד - הוספת שטח משמעותי לתכנית המתאר, שיתוף העירייה באזור תעשייה בר-לב, תרומתו לבתי הספר ולגנים, והפנה לספר שכתב אודות תקופת כהונתו. מר דבאח המשיך ותיאר את מעשיו בכדי להימנע מהעבירות, כולל שדרוג משאבות ביוב, שלא טופלו קודם לכן, הקמת קו ביוב עוקף שמחליפיו לא המשיכו אותו, חיבור המשאבה המזרחית לחשמל, תרומתו הכספית והאישית להצלחת הישובים, כולל שעות עבודה רבות, והבעיות הבריאותיות שפקדו אותו לקראת סיום הקדנציה, ולאור העומסים שהיו לו במהלכה. מר דבאח הוסיף וטען, שהוא עשה את המקסימום עבור העירייה והתושבים, ומי שלא עשה כן היה המשרד להגנת הסביבה. בסוף טיעוניו אמר מר דבאח, שבשנים המתוארות בכתב האישום שימש כראש עיריית אל-שאג'ור, לאחר מכן כיהן כחבר כנסת, וכיום הוא מכהן כראש המועצה המקומית דיר אל-אסד.

דין והכרעה

9. העבירות שבביצוען הודו הנאשמים פוגעות באיכות הסביבה, ובניהול חיים תקינים, נקיים ובריאים של תושבי האזור בפרט, ותושבי המדינה בכלל. הנאשמים פגעו בזכות לחיים בסביבה ללא מפגעים, ופגעו בזכות הציבור ליהנות מתנאי סביבה הולמים ונקיים מזיהומים. הפגיעה במשאבי הקרקע עלולה לפגוע בפירות העתידיות של אותם משאבים, והנאשמים במעשיהם פגעו בזכות הציבור לאיכות סביבה ראויה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל היא בינונית.

10. אני רואה בכל האירועים בהם מואשמים הנאשמים כאירוע אחד בודד ונרחב, שהחל בשנת 2003 ונמשך עד לשנת 2009, שהרי מדובר במסכת עובדתית אחת, בעלת פרטים רבים הקשורים זה בזה, וכל אירוע מהווה המשכיות לאירוע האחר.

11. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את הענישה הנהוגה, וכן נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שאפרט להלן: הנאשמים לא תכננו את מעשיהם, אלא ירשו את הפגיעה במערכת הביוב, ויתר המפורט בכתב האישום, מהמועצות שהיו קיימות טרם הקמת עיריית אל-שאג'ור; בנוגע לחלקו היחסי של כל נאשם ונאשם בעבירות - לקחתי בחשבון שהעבירות בוצעו טרם באו הנאשמות 1-3 לאוויר העולם, שהרי בשנים 2003-2009 הייתה קיימת עירייה אחת, לכל שלושת הישובים, והמועצות המקומיות היו קיימות לפני האיחוד, דהיינו עד שנת 2003, ולאחר פירוק האיחוד - כלומר אחרי שנת 2009. אמנם ניתן לטעון, שהזרמת הביוב החלה עוד בזמן קיום המועצות לפני האיחוד, כך שיש להן חלק בעבירות, ואולם לא ניתן לעשות זאת, מאחר והאישומים מתחילים ומסתיימים בתקופות שבהן המועצות לא היו קיימות. בכך רואה אני כנסיבה לקולא, שהעבירות בוצעו ע"י גורם אחר, שאיננו הנאשמות 1-3. עוד לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם, וזה שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, תוך שימת דגש על הצילומים שהוגשו לעיוני, וסומנו 1/ת וכן 3/ת, וכן על חוות הדעת שהוגשה וסומנה 2/ת. לקחתי בחשבון את הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות - העדר יכולת תקציבית, חובות כבדים וחוסר יכולת לטפל טיפול ממשי במתקנים שהביאו לביצוע העבירות. בנוגע ליכולת הנאשמים להימנע מביצוע העבירות - לקחתי בחשבון את דברי הנאשם 4, שהוא עשה ככל אשר ביכולתו לעשות, בכדי לתקן את מצב הזרמת השפכים, ובכך להימנע מביצוע העבירות, אך בשל דלות תקציבית הוא לא יכול היה למנוע באופן מוחלט את ביצוע העבירות.

12. בנוגע לנאשמות 1-3, הגעתי למסקנה שמתחם העונש ההולם את מעשיהם הוא המתחם שהוצע ע"י ב"כ המאשימה, דהיינו קנס הנע בין 50,000 ₪ ועד 150,000 ₪, אך זאת בכפוף למה שאפרט בהמשך, ובעיקר בסעיף 18 להלן.

13. בנוגע לנאשם 4 - דבריו נאמרו מהלב, תוך שהם סמכו על מסמכים שהוגשו לעיוני, ומהם עולה שכראש העירייה עשה מר דבאח את כל אשר ביכולתו לעשות בכדי להימנע מביצוע העבירות. הוא טיפל בחובות העירייה, טיפל ברווחת התושבים, החל בהקמת קו ביוב עוקף, שיתגבר בין היתר על הקרקע הבלתי יציבה באזור. ב"כ הנאשם 4 הפנתה לוועדת החקירה שהוקמה בעניין הקשיים התקציביים של עיריית אל-שאג'ור, ולמסקנותיה, למכתב שהפנה הנאשם 4 לשר הפנים דאז, ח"כ מאיר שטרית, בעניין חובות העבר, שכר העובדים, הלנת שכר וקרנות, וכן למכתבים נוספים: מכתב לשר הפנים בעניין "קריסת עיריית אלשאג'ור", מכתב בעניין תקציב מיגון שנשלח לנאשם 4 ע"י המנהל הכללי של משרד הפנים, מכתב הנאשם 4 לשר האוצר דאז, רוני בראון, בעניין הגירעון שירשה העירייה, פנייתו בעניין פירוק עיריית אל-שאג'ור, מכתב בעניין הקפאת הליכים נגד העירייה, למפגש הנאשם 4 עם שר הפנים, מנכ"ל משרד הפנים, הממונה על מחוז הצפון וגורמים אחרים מטעם משרד הפנים, מכתב בעניין תוכנית ההבראה ששלח נאשם 4 למנכ"ל משרד הפנים, מכתב ששלח ח"כ אופיר פינס, יו"ר ועדת הפנים והגנת הסביבה, לשר הפנים מאיר שטרית, בעניין הגירעון של העירייה שהגיע לסך של 100 מיליון ₪, כאשר לדבריו "הדבר גורם לסבל גדול לתושבים", וכן למכתבים רבים נוספים. עיון במכתבים הנ"ל מעלה, שאכן הנאשם 4 פעל ככל שניתן בכדי להתגבר על הבעיות התקציביות שפקדו את העירייה שבראשה עמד. הנאשם 4 גייס גם את יו"ר ועדת איכות הסביבה במשרד

הפנים, וזה מוכיח שהוא אכן היה מודע לצורך בפתרון הבעיות הסביבתיות שהיו בתחום שיפוט העירייה עליה היה מופקד, וכי לא ישב בחיבוק ידיים אלא פעל נמרצות לצורך תיקון המצב. התנהגותו של הנאשם 4 להימנעות מביצוע העבירות, תחת הצל הכבד שיצרו חובותיה הכבדים של העירייה - הביאו אותי לכלל מסקנה, שהנאשם 4 עומד בתנאי הראשון שנקבע בפסיקה להימנעות מהרשעה, בכך העבירות שבביצוען הודה מאפשרות, בנסיבות המיוחדות שתוארו לעיל, לוותר על ההרשעה.

14. כתבתי לעיל ששוכנעתי שהנאשם 4 עמד בתנאי הראשון שנקבע בפסיקה לשם ויתור על הרשעה, ובכדי שהתמונה תהא מלאה, ובכדי לבחון אם הנאשם 4 עמד גם בתנאי השני, אתייחס לשני התנאים שנקבעו. בית המשפט העליון נדרש לא אחת לשאלת הימנעות מהרשעת נאשמים, והשופט דורנר התייחסה לכך ב-ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3), 337, בקובעה הלכה, שעדיין מושרשת עד היום :

" הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: האחד - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעת הנאשם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל ".

15. **בנוגע לסוג העבירה** - לא ניתן להתעלם מכל המפורט בסעיף 13 לעיל, מאחר והתנאים שבהם בוצעו העבירות מהווים חלק מההגדרה הכללית של סוג העבירה, ושוכנעתי, כאמור, שהנאשם 4 נקט באמצעים סבירים רבים לשם הימנעות מביצוע העבירה, כך שהוא ביצע ברף התחתון של החומרה. **בנוגע לשיקום הנאשם** - מדובר באדם שעמד בראש העירייה בשנים שבהן בוצעו העבירות, לאחר מכן כיהן כחבר כנסת, וכיום הוא מכהן כראש המועצה המקומית דיר אל-אסד. שוכנעתי שמדובר באיש ציבור מהמעלה הראשונה, שפעל וממשיך לפעול למען הציבור, והוא מקדיש לפעילותו הציבורית ימים ולילות, ואינו חוסך מתרומות מכיסו הפרטי. הרשעתו של אדם כדוגמת הנאשם 4 עלולה לפגוע קשות בעתידו ולגרום נזק לשיקומו. שוכנעתי, שלאור חובותיה הכבדים של עיריית אל-שאג'ור, לא יכול היה הנאשם 4 לעשות מעבר למה שעשה, בכדי להימנע מביצוע העבירות. במצב דברים זה, הרשעת הנאשם 4 עלולה לגרום לחוסר צדק עמו, והימנעות מהרשעתו נדרשת במקרה זה.

16. בנוגע לענישת הנאשמות 1-3 בתוך המתחם שצינתי עבורם, ובנוגע לענישת הנאשם 4, לצד הימנעות מהרשעתו, לקחתי בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשמים, את הנזקים שנגרמו לנאשם 4 מעצם ניהול ההליך נגדו, לנטילת האחריות המלאה של כל הנאשמים על מעשיהם, מבלי שהיה צורך בשמיעת עדים כלשהם, ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר, וכן חסכו מעדים רבים את הצורך להגיע לבית המשפט ולהיחקר ע"י 4 עורכי דין מטעם הסניגוריה, ועו"ד מטעם המאשימה. בנוגע לנאשם 4 לקחתי בחשבון את התנהגותו החיובית משך כל ימי חייו, ואת תרומתו לחברה, וכמובן את העבר הנקי לחלוטין.

17. שני עניינים הקשורים בעונש שיש להשית על הנאשמים, ושמצאתי לנכון להתייחס אליהם בנפרד מכל המפורט לעיל:

(א) **הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום** - העבירות בוצעו בשנים 2003-2009, דהיינו תחילתן לפני כ- 12 שנים, וסיומן לפני כ- 6 שנים. כתב האישום בתיק זה הוגש בחודש אפריל שנת 2013, דהיינו כ-10 שנים לאחר ביצוע העבירות הראשונות, ו-4 שנים לאחר סיום ביצוע כל העבירות. המדובר בשיהוי ניכר, שיש לו השלכה משמעותית על ענישת הנאשמים, ובנוסף - ייתכן ואילו תיק זה היה נשמע עד סופו, הייתי מגיע למסקנה שחלק מהעבירות התיישן, כפי שטענו ב"כ הצדדים בטענותיהם המקדמיות. טענת ההתיישנות נזנחה אמנם ע"י ב"כ הנאשמים, אך לא ניתן להתעלם מפרק הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום.

(ב) **העבירות בוצעו ע"י עירייה שאיננה קיימת עוד ולא ע"י הנאשמות 1-3** - בזמן ביצוע העבירות לא היו הנאשמות 1-3 קיימות בעולם, אלא עיריית אל-שאג'ור, שהיא זו אשר ביצעה את העבירות. הנאשמות 1-3 קמו לאחר פירוק העירייה, והן מואשמות במעשים שבוצעו העירייה. אמנם לא היה בטיעון זה כדי להוביל לזיכוי הנאשמות מהמיוחס להם, אך יש בו כדי להוביל להקלה נוספת בעניינם של כל הנאשמים.

18. ב"כ המאשימה טען למתחם עונש של קנסות בסך של 50,000 - 150,000 ₪ לכל אחת מהנאשמות - טיעון זה אין בידי לקבל, שהרי אילו עיריית אל-שאג'ור הייתה עדיין קיימת, ואילו היא הייתה עומדת כיום לדין על מעשיה, הרי שאותו מתחם של קנסות היה מבוקש לגביה, והוא היה מוטל פעם אחת ולא בכפולה של שלוש פעמים. פירוק העירייה לשלוש מועצות מקומיות אינו אמור להביא לשילוש הקנס, רק בשל הפירוק. מכאן - מתחם העונש שנקבע על ידי הוא עבור כל הנאשמים, כולל הנאשם 4, דהיינו - המקסימום של הקנסות עומד על סך של 150,000 ₪, ברף העליון שלו. משהחלטתי להקל עם הנאשמות 1-3 עת קבעתי מתחום אחד עבור שלושתן, החלטתי לחייבן ברף העליון של המתחם.

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, החלטתי שבנוגע לנאשמות 1-3 - יש לחייבן יחד בתשלום תקרת הקנס שנקבעה על ידי במתחם הענישה, ובהתחייבות כספיות עתידיות, ובנוגע לנאשם 4 - מאחר ושוכנעתי שהוא עומד בתנאים שנקבעו לשם הימנעות מהרשעתו, ומאחר ואני מטיל את מלוא תשלום הקנס על הנאשמות 1-3, ומאחר ושוכנעתי שהוא נקט באמצעים סבירים רבים, ועשה ככל אשר ביכולתו לשם הימנעות מביצוע העבירות, החלטתי להסתפק בעניינו בהתחייבות עתידית להימנע מביצוע עבירות דומות.

20. סעיף 72(ב) לחוק העונשין מסמך את בית המשפט להימנע מהרשעת נאשם, וזו לשונו:

"72(ב) קבע בית המשפט שנאשם ביצע עבירה אך לא הרשיעו, רשאי הוא לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שנה אחת."

הנשיא גרוניס קבע לאחרונה, בתיק דנ"פ 8062/12 מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל - **פיתוח ונכסים בע"מ** (2/4/2015, טרם פורסם), כי:

"לדעתי, סעיף 72(ב) עומד בפני עצמו כמקור סמכות לאי-הרשעה" (פסקה 22 לפסק דינו).

ובהמשך פסק דינו קבע הנשיא גרוניס:

"לסיכום האמור עד כאן, פרשנות מכלול הוראות הדין מעלה כי בית המשפט רשאי להטיל התחייבות להימנע מעבירה לפי סעיף 72(ב) לחוק העונשין כעונש יחיד בצד אי-הרשעה, לצד פיצוי או בלעדיו" (סעיף 27 לפסק הדין).

בהסתמך על פסק הדין הנ"ל, ובהסתמך על הסמכות הנתונה לי בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, החלטתי לחייב את הנאשם 4 בחתימה על התחייבות כספית, ללא הרשעתו בדין, וזאת כעונש יחיד.

21. סוף דבר, הנני דן את הנאשמים לעונשים אלה:

הנאשמת 1

(א) קנס ע"ס 50,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים ע"ס 5,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.8.15, ובכל 1 לכל חודש אחריו.

(ב) חתימה על התחייבות כספית ע"ס 75,000 ₪, להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה, וזאת תוך 3 שנים מהיום.

הנאשמת 2

(א) קנס ע"ס 50,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים ע"ס 5,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.8.15, ובכל 1 לכל חודש אחריו.

(ב) חתימה על התחייבות כספית ע"ס 75,000 ₪, להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה, וזאת תוך 3 שנים מהיום.

הנאשמת 3

(א) קנס ע"ס 50,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים ע"ס 5,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.8.15, ובכל 1 לכל חודש אחריו.

(ב) חתימה על התחייבות כספית ע"ס 75,000 ₪, להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן

עמוד 7

הורשעה, וזאת תוך 3 שנים מהיום.

הנאשם 4 - ללא הרשעה

בהתאם לסמכות הנתונה לי בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, הנני מחייב נאשם זה בחתימה על התחייבות כספית ע"ס 10,000 ₪, להימנע מביצוע עבירה דומה תוך שנה מהיום, וזאת ללא הרשעה.

כל הקנסות ישולמו לטובת הקרן לשמירת הניקיון.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, במעמד כל הצדדים.